Ч. 293. Середа 13 січня 1909 (31 грудня 1908). Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полуднï.
РЕДАКЦИЯ і Адмінïстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Запросини до передплати.

Вже лиш короткий час дїлить нас від кінця року; длятого пригадуємо нашим Вп. Передплатникам, що пора відновити передплату.

Вступаючи в девятнайцятий рік нашого видавництва, будемо як і доси старати ся о то, щоби наша часопись несла сьвітло правди і науки в як найдальші закутини нашого краю; щоби ширила взаїмну братню любов і вгоду не лиш між дїтьми одного і того самого народу, але й зі всїма тими, з котрими воля Божа і подиї історичні злучили нас на одній земли, та щоби подаючи всїлякі вісти з широкого сьвіта і познакомляючи своїх читачів зі здобутками на всїляких полях людского знаня, стала ся для читачів в їх вільних від занятя хвилях жерелом приятної і хосенної забави, підручником всїлякого знаня та щирим і совістним дорадником для тих, котрі того потребують.

„Народна Часопись“ буде і в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси а іменно:

Для львівских передплатників в аґентиї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і **для передплатників на провінциї** в ц. к. Староствах:

на цїлий рік	К	4·80 с.
на пів року	„	2·40 „
на чверть року	„	1·20 „
місячно	„	—·40 „

поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 12, котрі хотять, щоби їм висилати безпосередно почтою:

на цїлий рік	К	10·80 с.
на пів року	„	5·40 „
на чверть року	„	2·70 „
місячно	„	—·90 „

поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Положене на Балканї.

Парляментарне положене представляє не дуже відрадний образ. Посольска палата державної ради, має, як доносять з Відня, зібрати ся 20 с. м., однак нема ще ніякої певности, чи президентови міністрів новеде ся до того часу уложити коаліцийне, чи концентрацийне міністерство або чи замість одного або другого не перемінить ся теперішне тимчасове міністерство урядниче в стале. Так само нема поруки, чи посольска палата зможе спокійно працювати, отже чи до єї скликаня ческо-німецке розятрене злагодить ся на стілько, щоби ческі аґрарці разом з крайними ческими сторонництвами не спинили законодатної роботи, як недавно ще відгрожували ся, що без ческого сойму не буде державної ради.

„Deutschnation. Korr.“ зазначує, що по різдвяній перерві точка тяжкости парляментарної роботи пересуне ся до комісий. Буджетова комісия буде занимати ся буджетом на 1909 р., зелїзнича комісия справою удержавненя зелїзниць (північно-західної, державного товара-

Батько Мільон.

З француского — Ґі де Мопассана.

(Конець).

— Раз вечером—оповідав батько Мільон—вертав я, була може десята година, на другий день по тім, як ви сюди прийшли. Ви і ваші вояки забрали у мене більше як на шістьдесять талярів оброку, корову і два барани. Я сказав собі: Кождий раз, коли они у мене возьмуть на двайцять талярів, я їм за то відплачу. Крім того я мав ще щось инше на серци, що, вам зараз розкажу. Раз я побачив одного вашого вояка, як він курив люльку під моїм окопом за стодолою. Я здоймив з кілка косу, підійшов з заду тихонько, так, що він нічого не чув, і відтяв голову за одним замахом, за одним однїсїньким, немов стебло, що він навіть не міг крикнути „ох“. Пошукайте тілько на днї калюжи: найдете его в мішку від вугля, з каменем з огорожі.

„Я мав свою гадку. Я забрав всї его річи від чобіт до шапки і сховав то всьо в вапнярцї в Мартиновім ліску за обійстєм“.

Старий замовчав. Зачудовані офіцири поглядали по собі. Допит зачав ся знов і ось що они довідались:

Сповнивши раз убийство, той чоловік жив гадкою: „убивати Прусаків!“ Він їх ненавидів скритою і завзятою ненавистию жадного селянина, а при тім патріота. Він мав, як сам сказав був, свою гадку. Він ждав ще кілька днів.

Его пускали свобідно всюди, він міг сам всюди входити, бо показав був себе супротив своїх побідників покірним, улеглим і чемним. Тож він що вечера видів, як виїздили улани на об'їзд; одної ночи, почувши назву села, куди они мали їхати і знаючи кілька німецких слів, що научив си був, живучи з вояками і що ему тепер придали ся, пійшов слїдом за вояками. Вийшовши з подвіря, він дійшов тихцем до лїса, знайшов вапнярку, влїз в отвір і найшовши одежу убитого, убрав ся в неї. Відтак почав ходити по полях, перекрадаючи ся поза узгірями, аби можна було сховати ся, надслухуючи найменший шелест, неспокійний як невправний стрілець. Коли ему здавало ся, що вже час, він зблизив ся до дороги і сховав ся в корчах. І чекав ще. Вкінци коло півночи задуднїла суха земля під кіньским ґальопом. Наш чоловік приложив ухо до землї, щоби пересьвідчити ся, чи тілько один улан над'їздив, а відтак приготовив ся.

Улан їхав скорим трапом, везучи депеші. Він їхав пильно надслухуючи. Коли вже було не більше як десять кроків, батько Мільон кинув ся був на землю на поперек дороги, стогнучи: „Hilfe! Hilfe! Ратунку, ратунку!“

Улан затримав ся, думаючи, що то Німець, збитий з коня і певно ранений, злїз, підійшов, нічого не підозріваючи і коли нахилив ся над незнакомим, дістав удар довгою кривою шаблею в живіт. Він повалив ся відразу і тілько послїдні дрощі потрясли ним трохи.

І сияючи німою радостию старого селянина, Нормандець встав і для приємности перерізав трупови горло. Відтак затягнув его до рова і тут кинув.

Кінь чекав спокійно свого їздця. Батько Мільон скочив на сїдло і полетів ґальопом через рівнину.

Годину пізнїйше він побачив ще двох уланів побіч себе, що вертали на кватиру. Він пішов просто на них, кричучи ще: Hilfe, Hilfe! Прусаки дали ему наблизити ся, пізнавши мундур, без всяких підозрінь. І він, старий, перелетів поміж них як куля, поваливши обох своєю шаблею і револьвером.

Потім він порізав коні, німецкі коні! Відтак він вернув по тихонько до вапнярки і сховав одного коня в глубині темного проходу. Він лишив тут свій мундур, надів свою бідну одежину і вернувши на свою постіль, спав до рана.

Чотири днï він не виходив зовсїм, чекаючи явного слїдства; але на пятий день він вийшов знов і убив ще двох вояків тим самим підступом. Від тепер він не здержував ся. Що ночи він блукав, ходив, убиваючи Прусаків то тут то там і при сьвітлї місяця той страшний улан, ловець людий, уганяв по пустих полях. Вкінци его пайка кінчила ся і старий їздець лишаючи за собою трупи вздовж дороги, вертав до вапнярки, аби там сховати свого коня і мундур.

Коло полудня він все ходив із спокійним

ства зелізничого і полудневo-північної зелізниці), а нова комисия для обезпеченя буде занимати ся законом про суспільне обезпеченє. Головна і то важна робота буде отже відбувати ся в комисиях а повна палата рідко коли буде мати засіданя. Предмети поставлені на дневний порядок будуть і дальше стояти нерушимі, а палата буде обговорювати наглі внесення, котрих доволі нагромадило ся.

Буджетова комисия буде приневолена обдумати спосіб прискореня нарад, щоби покінчити буджетову розправу і виготовити звіт. Звіти розділено, котрі повинні бути виготовлені в часі 4—6 тиждня, щоби в марті могла розпочати ся буджетова розправа в палаті. Зелізнича комисия буде також приневолена поквапити ся з роботою около удержавненя згаданих трех зелізниць, щоби закон перед назначеним речинцем 1 цьвітня був ухвалений, наколи удержавненє має взагалі відбути ся на основі предложених условий.

Зміна реґуляміну, котру бажають дорогою наглого внесення впровадити на дневну чергу, має обезпечити правильну роботу парляментарну. Підготовити сю справу має комисия реґуляміновa, покликана др. Фуксом на 18 і 19 с. м., а як доносять, містять ся в звіті віцепрезидента др. Штайнвендера такі між иншими постанови: Над питанем про наглість не буде в будучности розправи, лише внескодавець, або коли їх є більше, тоді перший з них має промовляти про наглість, відтак відбуває ся голосованє. Що до впливів рішає сам президент, чи они мають бути відчитувані на початку засіданя, чи на кінци. Таким способом в послідній сесиї ударемнив др. Вайскірхнер обструкцию ческих радикалів. Дальше має бути постановлене, що не петициї самі, але спис петиций має бути відчитуваний. Перше читанє предложень законів має відпасти. На основі звіту референта може президент зараз внести приділенє кождого предложеня до комисиї, а коли би против того хто повстав, тоді рішає на запитанє президента звичайна більшість ту справу. Число віцепрезидентів помножене з двох на пятьох, має тепер бути ще збільшене о двох і тепер мав би вигляди руский клюб одержати місце одного віцепрезидента.

Як вже вчерашні телеґрами доносили, в Константинополи відбула ся рада міністрів, на котрій раджено над австрийским предложенєм що-до висоти відшкодованя за анексию Босни і Герцеґовини. Телеґрами донесли, немов би турецка рада міністрів відкинула австрийске предложенє. Тимчасом як показує ся, то донесенє не єсть правдиве. Именно телеґрафують до N. fr. Presse, що турецкий міністер заграничних справ Тевфик паша заявив перед кореспондентом тої часописи, що донесеня турецкої праси о раді міністрів і відкиненю австрийских предложень суть неправдиві. Тевфик паша сказав, що рада міністрів ще не рішила нічого в тій справі, але що він, Тевфик, має найлїпші надії на порозуминє. — Урядового комунікату о становищи турецкого правительства в тій справі доси ще нема. Здаєть ся, що вісти турецких часописий суть лише відгомоном поглядів молодотурецких політиків і що турецкі політичні круги хотіли би теперішну ситуацию використати, аби виторгувати від Австро-Угорщини як найбільшу квоту. — В Білгороді вість о австрийскім предложеню викликала занекоєнє. Побоюють ся там, що між Туреччиною а Австриєю прийде до порозуминя.

Новинки.

Львів, дня 12-го січня 1909

— Именованя і перенесення. П. Управитель міністерства справедливости именував радниками суду краєв. між иншими судиїв повітових: дра Волод. Кульчицкого для Львова, Фел. Ловиньского для Перемишля і Юст. Дзеровича в Снятині для Станиславова; — радниками суду краєв. і начальниками судів повітових: Ем. Бурдовича для Бурштина; Фр. Борта в Ходорові для Підволочиск і Йос. Стержиньского у Львові для Збаража; судиїв повітових і начальників судів між иншими: дра Йос. Лашкевича у Львові для Глинян; Алекс. Бекманна для Монастириск Казим. Войну для Калуша; судиями повітовими і начальниками судів повітових: Ем. Ляшецкого в Зборові для Старої соли та судиїв: Фр. Ковальского в Дубецку для Обертина; Вільг. Пфіцнера у Винниках для Турки, Вол. Обміньского в Заболотові для Порохника; наконець судиями повітовими: Вол. Волощука в Порохнику для Ярослава; судиїв: Тад. Волянина в Лютовисках для Борщева, Вол. Ольховского в Луці для Куликова і Здисл. Родвинкевича в Делятині для Калуша.

— З ратункового комітету. Дня 29 грудня відбуло ся під проводом Є. Е. п. Намістника 8 засіданє головного ратункового комітету. П. Намістник повідомив комітет, що 450 ваґонів відпадків соли, призначеної Міністерством скарбу до безплатної роздачі між найбіднїйше сільске населенє на поправу паші для худоби, роздано вже в цілости між поодинокі повіти, а є вигляди дістати ще дальших 550 ваґонів для роздачі в перших місяцях с. р. Акция роздачі і продажі по зниженій ціні 1500 ваґонів ґрису поступає наперед в речинцях комітетом означених. Опісля комітет приступив до обговореня взірців на довжні скрипи, які мають виставити властителі чи там арендатори середних господарств на безпроцентові позички, що мають їм бути признані з титулу запомогової акциї і взірці ті ухвалено. Вкінци комітет вибрав з поміж себе трох членів, котрим поручив розглянути подрібно всї поданя внесені о позички. Коли се діло вже довершено, а асиґната грошай призначених на уділюванє безпроцентових позичок надійшла, полагодженє подань і уділенє признаних позичок наступить в найблизших днях.

Пригода на зелізници. Дирекция зелізниць державних у Львові доносить: В наслідок вискоченя із шин пяти возів поїзду тягарового ч. 288 вчера о год. 10 вечером в часі долучуваня возів на стациї в Озірній, опізнили ся поїзди особові їдучі зі Львова до Підволочиск з именно поїзд ч. 13 о годину. В наслідок тої пригоди один кондуктор дізнав контузий. Перешкоду в руху усунено в ночи.

— Нещасливі пригоди. На ставі Собка у Львові підчас совганки впав 16-лїтний Ів. Герговичь, ученик ґімназияльний так нещасливо, що зломив ногу. — 40-лїтний тесля Александер Діль посогнув ся на непосипанім тротоарі і впав так нещасливо, що зломив ліву руку. Поготівля ратункова відставила его до шпиталю. — З Камінки струмилової доносять: При врубуваню дерева в двірскім лїсї „Гайку" дня 4 с. м. вдарила спадаюча гиляка 28-лїтного робітника Олексу Гарасевича з Руди так сильно, що він згинув на місци. — На полях села Нестанич, каменецкого повіта знайдено сими днями тіло 25-лїтного Михайла Білоуса з Витковa нового. Білоус, чоловік слабий на умі погиб в наслідок замерзненя.

— Катастрофа в церкві. Про страшну катастрофу в церкві підчас котрої згинуло сорок людий доносять із Швайцариї. Катастрофа та стала ся минувшої неділї в сільци Накс, положенім недалеко міста Сіттен в кантоні Валліс. Сільце се лежить у висоті 1281 метрів понад морем і яких 3 години дороги на полудневім всході від міста Сіттен та числить около 500 душ. В неділю рано, коли жителї села війшли ся на богослуженє завалила ся стеля і вбила 40 людий а 60 більше або менше тяжко поранила.

— Дрібні вісти. В Збаражи відбудуть ся в середу дня 20 с. м. перші загальні збори філії „Просьвіти" в сали ради повітової. Початок о 12 год. в полудне. — На стрийскім передмістю у Львові основує ся читальня „Просьвіти", а в тій цїли відбуде ся дня 14 с. м. о 4 год. по полудни нарада в домі при ул. Зелений ч. 2, партер перші двері на право. — Львівский „Сокіл" оснував доси 405 пожарних філій. В послїднім часї прибуло найбільше пожарних філій „Сокола" в рудецкім повіті. — В Тернополи почав виходити безпартийний орган Русинів-Українців під заголовком „Подільске Слово": редаґує комітет, а за редакцию відповідає п. Петро Чубатий. — В полудневo-всхідних сторонах Росиї впали великі снїги. Рух поїздів станув на цїлім Кавказі. — Пос. до Ради державної Заґурский зложив мандат; на его місце прийде его заступник Стан. Бенявский, управитель школи. — В Станиславові арештовано купців Айслера і Едельдінґа, до майна котрих отворено конкурс, яко підозріних о обманьство. — Михайло Коваль, господар в Крехова, наїхав в ул. Жовківскій на трамвай електричний і зробив шкоду, за котру буде мусів заплатити. Коваль оправдував ся на поліциї тим, що зачепив о трамвай длятого, бо віз маґістратский ч. 37 станув на дорові.

— Крадежі. Дмитрови Костишиному з Угорник витягнув якийсь злодій на двірци зелізничім з кишені пальтота полярес з 4 коронами і карти зі знижкою зелізничою на 15 осіб з Отинії до Осьвітима. — П. Ант. Урбан, ура-

---

лицем і ніс овес і воду свому коневи, що лишив ся глубоко в ямі; він годував его щедро, бож і вимагав від него великої роботи.

Але раз вартовий, один з тих, на яких він нападав, тримав ся пильно на сторожи і одним замахом шаблї розтяв липе старому селянинови.

Він убив їх однак обох! Він ще зміг піти сховати коня і перебрати ся в свою просту одежу; але вертаючи, сильно ослаб і затягнув ся до стайні, не маючи вже сили дійти до хати. Его найшли тут цїлого в крови, на соломі.

Скінчивши своє оповіданє, він підніс на гле голову і поглянув гордо на пруских офіцирів.

Полковник підкручуючи вуси, спитав его:

— Чи не маєте більше нічого сказати?

— Ні, нічо; рахунок вірний; я убив їх шіснайцять, ні одного більше ані менше.

— Чи знаєте, що ви мусите умерти?

— Яж не просив у вас помилуваня.

— Ви були вояком?

— Так... я був колись у битві. А вкінци ви убили мого батька, що був вояком за першого імператора. Не числити вже того, що ви убили мого молодшого сина, Франца, послїдного місяця коло Евре. Я вам був винен, тож і заплатив. Рахунок вирівнаний.

Официри поглянули по собі.

Старий заговорив знов:

— Вісім за мого батька, вісім за сина, рахунок вирівнаний. Я з вами зачіпки не шукав! Я вас не знаю! Я навіть не знаю, звідки ви. А от ви так розпоряджуєтесь у мене, як би у себе дома. Я пімстив ся за других. І не каю ся того.

І випростовуючи своє неповоротне тулowище, старий зложив руки на грудях в поставі скромного героя.

Прусаки говорили з собою довго. Один капітан, що також стратив сина послїдного місяця, боронив того великодушного бідака.

Вкінци полковник встав і приступаючи до батька Мільона, сказав, принизивши голос:

— Слухайте, старий, може найде ся спосіб, аби вам уратувати житє, се...

Але селянин не слухав нічого, вліпивши очи просто в офіцира побідника, тимчасом як вітер розвівав пуховисте волосе на его черепі; він скривив ся страшно, так, що его лице розтяте раною зовсім скорчило ся і напруживши груди, плюнув з цїлої сили в лице Прусакови.

Полковник, остовпівши, підніс руку, а старий плюнув ему в лице другий раз.

Всї офіцири скочили і разом викрикнули прикази.

Менше ніж мінуту по тім селянина, все ще рівнодушного, приперли до стіни і розстріляли, тоді коли він усьміхав ся до свого старшого сина Жана, до невістки і двоїх дїтий, що дивили ся приголомшені.

дник фабрики в Перемишли, приїхавши вчера до Львова, пізнав в реставрациї Ценґута своє пальто, котре єму день перед тим пропало в каварни Штібера в Перемишли. Пізнав єго у Йос. Шехтера, книговодця, котрий також лише що вчера приїхав до Львова. Щоби ще ліпше переконати ся, пішов Урбан за Шехтером до реставрациї при ул. Різницкій а пізнавши там своє пальто, казав Шехтера арештувати. Шехтер оправдував ся на поліциї, що взяв пальто Урбана лиш через „похибку“, хоч в кишени пальта знаходив ся ключ від бюрка Урбана. Шехтера замкнено до арешту поліцийного а пальто віддано властителеви. — Невислїджені доси злодії добули ся вчера рано до помешканя п. Теодори Леґлер при ул. Замойских ч. 6 і вкрали слідуючі дорогоцінности: золотий дамский годинник, подвійно критий з довгим золотим ланцушком, вартости 120 К; пару золотих ковтків з брилянтами, вартости 50 кор.; і 5 метрів шовкової материї, вартости 80 кор.

— **Смерть в огни.** Іванна Лев, жінка дозорця дому при ул. Жовківскій ч. 82, вийшла вчера пополудни до прачкарні, лишивши в помешканю спячого свого 5 літного сина Андрія. Коли в пів години опісля вернула до помешканя, добачила насамперед дим а відтак і огонь, котрий зачав добувати ся крізь двері. Перепуджена наробила крику і кинулась ратувати свою дитину. В тій хвили надбігли льокатори і взяли ся гасити огонь а по хвили таки й зовсім єго загасили. Бідній матери представив ся тепер страшний вид: на земли в спаленім одіню лежав без житя єї малий Андрусь. Завізвана поготівля ратункова не могла вже привести дитини до житя а лікар сконстатував лиш смерть внаслідок удушеня. Комісия судова сконстатувала на місци, що дитина в неприсутности матери, видко, обудила ся і стала бавити ся сірничками, що лежали на столї коло ліжка і так спричинила огонь, в котрім і сама погибла. — Про подібну подію доносять з Черновець: Дня 7 с. м. Маґда Гапликова, послугачка, замешкала при ул. Броварній ч. 62, вийшла вечером, полишивши дома двоє своїх дітий, близнючки Анну і Марійку, котрим було по 2 і пів року. Діти спали в постели, над котрою горіла висяча лямпочка. В неприсутности Гапликової лямпочка пукла а горіюча нафта облила постіль, котра зачала горіти. Коли на крик дітий збігли ся сусіди разом з перепудженою матірю, застали в хаті повно диму а постіль в полуміни. З трудом удало ся огонь угасити, але діти вже не жили.

— **З „Сільского Господаря“.** Одиноке наше господарске товариство „Сільский Господар“, котре має на цїли двигнене сільского господарства у всіх галузях через ширене науки поступового господарства, збори господарскі, закладане шкілок дерев овочевих, розплодових стаций і пасік, магазинів штучних навозів, заснование льокальних спілок господарских, закупно для спільного ужитку машин і знарядів рільничих і т. п., має до тепер лиш 4 філії, іменно в Олеську, Золочеві, Бродах і Коломиї. З новим роком рішив головний виділ розширити свою діяльність на всю руску часть Галичини і по можности основувати свої філії по всіх повітових місточках. В тій цїли поручив підписаному занятись орґанізациєю філій і розвинути в тім напрямі як найенерґічнійшу діяльність. Виконуючи се рішенє, з Новим роком почавши буду обїздити поодинокі місточка, де буду уряджувати господарскі віча і подавати поясненя про ціль та проґраму товариства „Сільский Господар“. Всїх щирих людий, котрі хотїли би мені прийти в поміч та зволили занятись орґанізациєю віч повітових та місцевих (в поодиноких громагах), прошу, щоби подали свої адреси та вказали пору, котра булаб найвідповіднійша до уряджeня такого віча в даній місцевости. На жадане висилаю відворотною почтою статути товариства та готові поданя до староства з повідомленєм про заснованє філії, як і про уряджене віча. Всякі письма прошу адресувати до — В а с и л я С і д е л ь н и к а в Підмихайлівцях, п. Журів.

— **Жертви пиянства.** В Болшівци переїхав дня 5 с. м. поїзд особовий зарібника Василя Іванцева, котрий упившись ішов шляхом зелізничим. Іванців згинув на місци. — В Хржанові зайшов кравець Маркус Айзенберґ пяний до лазні і впав до басену з кипячою водою та попарив ся так сильно, що привезений до шпиталю в Кракові, помер там небавком. — З Нового Санча доносять: Сидір Лепашко, дверник одного з тамошних гoтелів, вернувши тамтого тиждня в понеділок рано по цілонічній піятиці сильно пяний до готелю, перехилив ся так неосторожно через бариєру ґанку, що впав з висоти II. поверха на землю і потовк ся так сильно та щось обірвав в собі, що в стані безнадійнім відставлено єго до шпиталю.

— **Борба кондуктора зелїзничого з орлом.** Сими днями стала ся незвичайна подія в поспішнім поїзді француской зелїзниці Середземного моря межи стациями Шальон а Фонтен. Старший кондуктор Лекур, котрий обняв службу в Діжонї і вів поїзд дальше, виглядаючи через вікно свого ваґона на шлях, побачив нараз коло поїзду якусь велику птицю. Майже в тій самій хвили вилетїла шиба у вікнї і до ваґона впав величезний орел, котрий мав в розкрилю що найменше два метри, а шибаючи собою по ваґоні, поперевертав всї пакунки і наконець кинув ся й на самого кондуктора. Перепуджений Лекур скочив на бік і тим способом уратував ся від першого нападу. Але орел вже не давав єму спокою, лиш кидав ся на него як скажений і очевидно хотів єму своїми кіґтями видерти очи. Межи кондуктором а орлом завела ся тепер завзята борба, підчас коли поїзд в повнім розгоні їхав дальше, а Лекур не мав ніякого способу завізвати якоїсь помочи. Остаточно по великих трудах удало ся єму побороти орла і звязати єго та привалити пакунками так, що орел не міг вже рушити ся.

† **Померли:** Емілія Алексевич, народна учителька в Віжомли, яворівского повіта, померла дня 10 с. м. в 22 році житя. — Іван Мриглодский, ц. к. асистент податковий в Підбужу, помер дня 4 січня с. р., проживши літ 35. — Володислав Геллер, батько директора львівского міского театру, помер вчера у Львові в 77-ім році житя.

Т е л е ґ р а м и.

Константинополь 12 січня. В тутешних кругах політичних оправдують проволоку в рішеню турецкого правительства тим, що вел. везир хоче очевидно забезпечити собі насамперед підпору молодотурецкого комітету і парляменту як також тутешних амбасад, головно же російскої і анґлійскої.

Більша часть часописий справляє нинї вчерашну хибну вість о тім, мов би то турецке правительство відкинуло предложенє австроугорского правительства. „Ікдам“ доносить нинї, що вел. везир зложить завтра на засїданю палати відповідну заяву. Заповіджена на завтра рада міністрів відбуде ся вже нинї.

Ню Йорк 12 січня. Доносять із Сіттль (Seattle) і Беллінґему (Billingham) та инших місцевостий в удільній державі Вашінґтон, що там вчера дало ся почути землетрясенє, котре тревало кілька секунд, але не наробило ніякої шкоди.

Рим 12 січня. Центральний комітет ратунковий ухвалив відослати прибувших тут з Калябриї і Сицилії людий назад до їх місць замешканя, взглядно приналежности. Комітет ухвалив міліон лір на будову бараків.

Солунь 12 січня. Прибув тут данський корабель з воєнними материялами для Сербії.

Петербург 12 січня. Часописи доносять, що міністер війни Редіґер уступає із свого становища. Теку по нім має обняти ґен. Сухомлінов. Міністер двору Фредерікс має також уступити а єго місце має заняти кн. Кочубей.

Петербург 12 січня. Підчас ревізиї домашної у сина одного з професорів, студента Зелезнева, знайдено 100 кільо динаміту і богато письм революцийного змісту. Арештовано богато осіб.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно європейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*) Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50* 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, **11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·30, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайее на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийнїй Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).